

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1852/2025
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Петровић, адвокат из ..., против туженог „Canzona“ д.о.о. Велика Плана, чији је пуномоћник Орце Лазаревски, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 391/25 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 391/25 од 13.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 391/25 од 13.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П1 233/23 од 10.09.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог од 25.04.2017. године којим је тужилци отказан уговор о раду, тужени обавезе да тужилци накнади штету због незаконитог отказа од 272.594,00 динара са законском затезном каматом од 16.02.2018. године до исплате и да за тужилцу обрачуна и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање за период од 29.05.2017. до 15.02.2018. године, те тужилца обавезана да туженом накнади парничне трошкове од 559.436,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је у разлозима пресуде изнео оцену о неоснованости свих битних жалбених навода, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП. Другостепена пресуда се у конкретном случају не може побијати због погрешно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била супруга директора туженог и запослена на радном месту шефа ... туженог. Након развода брака овлашћења тужиле у ... су смањена. Спорним решењем тужиле је отказан уговор о раду због две повреде радне обавезе. Прва је, што је у периоду од 01.01.2017. до 13.07.2017. године, као рачунопологач у ... направила мањак од 514.503,00 динара. Друга повреда је, што у периоду од 18.04.2017. до 21.04.2017. године није извршила уплату пазара на пословни рачун ..., који је у каси продавнице регистрован у периоду од 07.04. до 12.04.2017. године у укупном износу од 84.437,00 динара, иако су истекли рокови за уплату пазара, на који начин је узроковала порески прекршај за послодавца. Тужила се изјаснила на наводе писменог упозорења туженог о постојању повреде радне обавезе, наводећи да је постојао договор у фирми да се пазар не предаје 4-5 дана, да је 13.04.2017. године када је требала да уплати пазар дошла пописна комисија, да је наредног дана 14.04.2017. године на радњи био катанац, те да је уплату извршила после првомајских празника када је имала приступ уплатницама и печату фирме. Навела је да није обавестила послодавца где се новац налази, да није покушала да ступи у контакт са њим пошто су након развода брака били у лошим односима, а није спорила чињеницу да је одбила да преда пазар пре дана када је извршила уплату на рачун.

С обзиром на утврђење да постоји повреда радне обавезе тужиле везана за уплату дневних пазара и да је тужила имала свест о томе да изостанак уплате води прекршајној одговорности туженог, нижестепени судови налазе да постоји кривица тужиле за извршену повреду радне обавезе, па како је тужиле омогућено да се изјасни о отказном разлогу пре доношења спорне одлуке, налазе да је постављени тужбени захтев за поништај решења и накнаду штете као последице незаконитог отказа неоснован у смислу одредби чланова 180, 179. став 2. тачка 1. и 191. Закона о раду.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили постављени тужбени захтев.

Разјашњено је да је тужила, с обзиром на природу послова које је обављала у ... туженог, имала знања о обавези уплате пазара на пословни рачун ... и роковима у којима се уплата врши, па су нижестепени судови правилно оценили да не постоје извињавајући разлози за изосталу уплату пазара, те да је тужила скривљеним пропустима формирала отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. Пошто се тужила у поступку који је претходио доношењу решења изјаснила на наводе из упозорења, а побијано решење садржи опис радњи које представљају повреду радне обавезе и правни основ који представља разлог за отказ, наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане пресуде.

Осим наведеног, одговорност утврђена за једну од наведене две повреде радне обавезе у спорном решењу је довољна за закључак да је отказ уговора о раду законит.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**